

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-2762/835.3/2-1998

V Praze dne 09.07.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal

- Ázerbájdžán, státní občan Ruské federace, trvale bytem zastoupený

advokátem, se sídlem.

o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), takto:

žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti je vedeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána u Úřadu městské části Praha 14 dne 02.12.2013. Ministerstvu vnitra byla doručena dne 28.01.2014. Žadatel má na území České republiky poskytnutou mezinárodní ochranu formou azylu od 19.05.2000.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 02.05.2014 správní řízení o žádosti jmenovaného přerušilo a zároveň ho informovalo, že na základě této žádosti zahájilo dne 28.01.2014 správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky a vyzvalo jej, aby do 10.06.2014 odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů uvedených v tomto usnesení. Žadateli byla zároveň dána podle ustanovení § 36 a 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), možnost, aby v uvedené věci nahlížel do příslušného spisu, navrhoval důkazy, činil jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřil se v řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění. Vyžádané doklady žadatel do spisu doložil 05.06.2014. Ministerstvo vnitra si zároveň vyžádalo stanovisko odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra k jeho azylovému pobytu v České republice. Dotčený odbor toto stanovisko do spisu doložil dne 13.05.2014. Právnímu zástupci žadatele byla dopisem Ministerstva vnitra ze dne 01.07.2014 dána možnost seznámit se do 5 pracovních dnů od doručení tohoto dopisu s podklady rozhodnutí. Tento dopis Ministerstva vnitra byl právnímu zástupci žadatele doručen dne 01.07.2014. Dne 08.07.2014 se k nahlížení do spisu dostavil na Ministerstvo vnitra vybavený substituční plnou mocí od právního zástupce žadatele.

K pobytu žadatele na území České republiky Ministerstvo vnitra konstatuje,

19

že žadatel přicestoval do České republiky 18.12.1995 a byl mu od 28.02.1996 povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání. Dne 18.01.1999 podal žádost o povolení trvalého pobytu za účelem obchodní činnosti, která byla rozhodnutím cizinecké policie Praha ze dne 27.04.1999 zamítnuta. Žadatel byl vzat dne 18.12.1998 do vydávací vazby, neboť byl v Ruské federaci stíhán pro závažnou majetkovou trestnou činnost. Jmenovaný v České republice požádal o mezinárodní ochranu, azyl mu byl poskytnut od 19.05.2000 a z vydávací vazby byl propuštěn 06.06.2000. Ve věci uděleného azylu bylo 11.04.2001 zahájeno řízení o jeho odnětí, ale toto řízení bylo rozhodnutím ze dne 19.12.2001 zastaveno s právní mocí dne 15.02.2002. Ve sdělení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 07.05.2014 je uvedeno, že jmenovanému nebyl udělený azyl odňat ani není zahájeno řízení o jeho odnětí.

Žadatel žije v České republice jako rozvedený, ale s bývalou manželkou sdílí společnou domácnost v obecním bytě, který má pronajatý od Hlavního města Prahy s celkově předepsanými náklady bydlení ve výši 4.545,- Kč. Žadatel uvedl, že jeho bývalá manželka má od 02.04.2009 povolen na území České republiky trvalý pobyt. Dále uvedl, že v Moskvě v Ruské federaci vlastní byt, který pronajímají za 2.000 €, přičemž jejich dcera, žijící v Moskvě, je finančně podporuje. K cestám do zahraničí se zmínil o několikadenních návštěvách Švédska (r. 2002), Francie (r. 2012) a Itálie (r. 2013).

Žadatel v České republice absolvoval jazykový kurs „Čeština pro cizince“ u Akademie J. A. Komenského v Praze (složení závěreční zkoušky dne 05.04.2001), dále u soukromého školicího střediska s.r.o., v Praze se zúčastnil kurzu „Účetnictví s využitím výpočetní techniky“ v rozsahu 160 hodin (osvědčení o odborné způsobilosti vystaveno dne 21.03.2003), dále úspěšně absolvoval zkoušku na řidiče taxislužby (osvědčení o odborné způsobilosti vystaveno dne 13.07.2004) a má vystavenou koncesní listinu s předmětem podnikání: Taxislužba s dnem vzniku živnostenského oprávnění dne 05.08.2004, kterou také provozuje. Uvedl, že jeho měsíční příjem činí cca 8-10 tis. Kč, ale na plný úvazek se své podnikatelské činnosti nemůže věnovat, neboť onemocněl cukrovkou (ve spisu je založena fotokopie průkazu diabetika od roku 2013). Z potvrzení Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu, kontaktní pracoviště v Praze 9, oddělení NSD pro správní obvod Praha 14, ze dne 12.05.2014, vyplývá, že žadatel neuplatnil žádost o výplatu sociálních dávek, žádné dávky státní sociální podpory nepobírá ani v současnosti není v databázi žadatelů. Žadatel do spisu doložil fotokopii přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2011, 2012 a 2013, ve kterých jsou vykázány příjmy a výdaje z provozování taxislužby v České republice, dále potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 9, ze dne 12.11.2013, kde je potvrzena neexistence daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy České republiky, potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, územní pracoviště č. 82 Praha 9, ze dne 19.11.2013, kde je potvrzeno, že žadatel nemá jako osoba samostatně výdělečně činná evidován splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále, potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, ze dne 18.11.2013, kde je potvrzeno, že žadatel je přihlášen jako plátcce pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 19.05.2000 a nemá evidován ke dni 18.11.2013 splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění,

resp. ze dne 13.05.2014, ve kterém je potvrzena rovněž bezdlužnost žadatele ke dni 13.05.2014.

Podle stanoviska Úřadu městské části Praha 14, odbor právních a kontrolních činností, oddělení přestupků, ze dne 06.12.2013, nemá žadatel evidován žádný záznam v rejstříku přestupků Úřadu městské části Praha 14, podle stanoviska Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend, ze dne 22.01.2014, nebylo zjištěno ve vztahu k dodržování povinností cizince stanovenými zákonem č. 326/1999 Sb. porušení tohoto zákona ze strany žadatele.

Ze shromážděných podkladů rozhodnutí je možné dospět k těmto závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, tak jak je uvedena v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Trvalý pobyt na základě uděleného azylu má na území České republiky povolen od 19.05.2000 a žádost byla podána dne 02.12.2013.

Součástí spisu je výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 24.04.2014, kde je uvedeno jako obsah evidence Rejstříku trestů České republiky, že nejsou žádné informace o odsouzení dotyčné osoby. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

Žadatel prokázal při pohovoru, který byl proveden u Úřadu městské části Praha 14 dne 02.12.2013, znalost českého jazyka podle kritérií uvedených ve vyhlášce č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Splňuje tak podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Žadatel však nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, důchodové pojištění a lze se domnívat i daně. Informace o pojištění Všeobecné zdravotní pojišťovny vystavená dne 18.11.2013 a dne 13.05.2014 hovoří o tom, že žadatel byl v období 07.06.2000-25.06.2000, 01.01.2001-01.08.2001, 02.03.2002-31.08.2002, 01.01.2004-dosud samoplátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, resp. osob samostatně výdělečně činných, kdy měl povinnost hradit měsíční zálohy na pojistné. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vystavené dne 13.05.2014 Všeobecnou zdravotní pojišťovnou za období 01.07.2000-13.05.2014 jednoznačně vyplývá, že žadatel v období, kdy byl samoplátcem pojistného a měl povinnost hradit zálohy pojistného, tak nečinil a dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění dosáhl k 09.05.2005 částku ve výši 22.227,- Kč. Dluh se podařilo žadateli beze zbytku uhradit dne 27.07.2005. Penále pojistného na veřejné zdravotní pojištění bylo vykázáno k 01.01.2005 částkou ve výši 7.857,- Kč, v částce 7.191,- Kč bylo žadateli prominuto a penále za rok 2005 ve výši 4.103,93 Kč se zbytkem neuhrazeného penále ve výši

666,68 Kč žadatel uhradil 20.01.2006 a penále za rok 2006 ve výši 125,14 Kč uhradil 23.03.2007. Žadatel však měl i v dalším období nedoplatky na pojistném, neboť některé zálohy nezaplatil řádně a včas a ve správné výši (květen 2006, červen 2006, červenec 2006, srpen 2006, září 2006, říjen 2006, únor 2009, březen 2009, září 2009, říjen 2009, prosinec 2009, únor 2011). Pokud se týká plateb na důchodové pojištění, je ze stavu pohledávek k 12.05.2014 vystaveném dne 12.05.2014 Pražskou správou sociálního zabezpečení, územní pracoviště č. 82 Praha 9, zřejmé, že žadateli bylo vykázáno penále ze záloh důchodového pojištění za rok 2004, 2005, 2006, 2007, 2001, 2012 a dále penále z doplatku důchodového pojištění 2004, 2005, 2009 a dluh ve výši 79,- Kč byl odepsán k datu 17.02.2014. Pokud se týká daní, žadatel v předložených daňových přiznáních vykázal za rok 2011 příjmy ve výši 89.105,- Kč a výdaje ve výši 53.463,- Kč, hospodářský výsledek jako základ daně činil 35.642,- Kč (daňová povinnost nevznikla, výše celosvětových příjmů nevyznačena), za rok 2012 příjmy ve výši 70.662,- Kč a výdaje ve výši 42.397,- Kč, hospodářský výsledek jako základ daně činil 28.265,- Kč (daňová povinnost nevznikla, výše celosvětových příjmů nevyznačena) a za rok 2013 příjmy ve výši 70.507,- Kč a výdaje ve výši 42.304,- Kč, hospodářský výsledek jako základ daně činil 28.203,- Kč (daňová povinnost nevznikla, výše celosvětových příjmů vyznačena ve výši 70.507,- Kč.). K tomu žadatel ve vyjádření doručeném Ministerstvu vnitra 04.06.2014 uvedl, že z hlediska finančních poměrů má příjmy z podnikatelské činnosti (viz daňové přiznání) a taktéž příjmy z pronájmu nemovitostí, jejímž vlastníkem je jeho "manželka" (blíže viz Osvědčení o státní registraci práva přeloženého do českého jazyka), taktéž je finančně podporován dcerou, která je zaměstnána v nadnárodní společnosti v Moskvě, přičemž její příjmy korelují s její pracovní pozicí. K tomu nutno uvést, že do spisu žádné zahraniční osvědčení o státní registraci práva přeložené do českého jazyka nebylo doloženo, v předloženém životopise však žadatel přímo uvedl: „Máme v Moskvě byt, který v současné době pronajímáme za 2.000 Euro.“ Zde je nutné proto poukázat na to, že žadatel je v České republice daňovým rezidentem a to podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, kde v ustanovení § 2 odst. 2 je stanoveno, že poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. S ohledem na existenci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku ze dne 17.11.1995, která byla uveřejněna pod č. 278/1997 Sb. a jejíž účinnost nastala dne 18.7.1997, nutno vzít v úvahu i tuto mezinárodní smlouvu, podle níž je jmenovaný rovněž považován za daňového rezidenta České republiky a jako takový je povinen uvést do daňového přiznání k daní z příjmů fyzických osob podávaného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v Ruské federaci. Příjmy ze zahraničí musí být v daňovém přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině a daň uhrazená v zahraničí může být započtena na daňovou povinnost v České republice. Žadatel uvedl ve svém daňovém přiznání za rok 2013 výši celosvětových příjmů částkou 70.507,- Kč, což je částka vyjadřující jeho příjmy dosahované v České republice, nikoliv jeho příjmy dosahované v zahraničí. Pokud by se žadatel bránil tím, že má v České republice postavení azylanta a nemůže tak příjmy pocházející z Ruské federace podrobovat v České republice daňovému řízení, nebo tím, že nemovitost vlastní jeho bývalá manželka a jde tak o její příjem, Ministerstvo vnitra uvádí, že postavení azylanta nezabavuje daňového rezidenta v České republice plnění jeho povinností, pokud by mělo

jít o výhradní vlastnictví jeho bývalé manželky a její výhradní příjem, Ministerstvo vnitra předpokládá, že bývalá manželka tento příjem z ciziny podrobuje daňovému řízení v České republice, kde má povolen trvalý pobyt a je zde tak rovněž v postavení daňového rezidenta. K tomu však žadatel do spisu nedoložil žádný relevantní doklad, ač tak avizoval, naopak z jeho vyjádření lze dovodit, že z pronájmu zahraniční nemovitosti má vlastní příjem.

Ministerstvo vnitra uvádí, že podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství může prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Na prominutí kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky však není právní nárok.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhoví a splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mu nepromine. Ministerstvo vnitra se při svém rozhodování řídilo zejména zásadami obsaženými v ustanovení § 2 odst. 3 a odst. 4 správního řádu - zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného postupu a rovného přístupu k dotčeným osobám; zásadou legitimního očekávání a zásadou proporcionality (přiměřenosti). Ministerstvo vnitra se tak rozhodovalo v režimu zvážení naplnění soukromého zájmu žadatele na udělení státního občanství České republiky a zvážení veřejného zájmu při přijetí žadatele do státního svazku České republiky. Podle uznávaného standardu je státní občanství považováno za právní svazek fyzické osoby a daného státu, jehož základem je sociální skutečnost oddanosti, opravdové spojení existence, zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností (Nottebohm Case, ICJ Reports 1955, s. 23). Pevnost tohoto svazku tak není již dána samotnou existencí pobytu žadatele na území České republiky, i kdyby tento pobyt měl podobu poskytnuté mezinárodní ochrany formou azylu, která sleduje jiný cíl, než je právní svazek v podobě státního občanství. Rozhodování o přijetí do státního svazku České republiky proto zůstává ve sféře správního uvážení Ministerstva vnitra, jemuž je tato pravomoc svěřena, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, jak připomíná Nejvyšší správní soud (rozsudek ze dne 30.01.2014, č.j. 4 As 142/2013, *„judikatura správních soudů ve věci udělování státního občanství prodělala vývoj, a to zejm. ve prospěch žadatelů o získání státního občanství, přesto žádné rozhodnutí nestanovilo, že by žadatel měl nárok na udělení státního občanství...“*). Ministerstvo vnitra tak v případě zvažování obou výše uvedených zájmů ve vzájemné souvislosti si klade vedle veřejného zájmu jako takového rovněž okolnosti udělování státního občanství konkrétnímu žadateli s přihlédnutím ke skutkově shodným nebo podobným případům, při kterých došlo rovněž k porušení povinností vyplývajících ze zákona o státním občanství definovaných právních předpisů (ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství). Zde rozhoduje závažnost či intenzita jejich porušení, časový rozsah, četnost, aktivita žadatele při odstranění negativních následků apod. V případě jmenovaného nepochybně došlo k závažnému porušení jeho povinností vyplývajících z ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 7, resp. § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na

všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění toto nehradil včas a ve správné výši nebo ho nehradil vůbec, takže mu vznikl dluh na pojistném a na penále, nejednalo se tak o jednorázové porušení těchto povinností či méně závažný následek. Nepochybně zde hraje důležitou roli časový odstup od tohoto protiprávního jednání žadatele, který je však zeslaben i dalšími pochybeními v pozdějším období, kdy nutno upozornit na to, že žadatel se vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně označil v období 01.06.2007 – 31.05.2008 a v období 01.01.2010–31.01.2010 za osobu bez zdanitelných příjmů, která má stanoveny zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění pouze ve výši 1080,- Kč, ačkoliv provozoval živnostenskou činnost jako osoba samostatně výdělečně činná (jeho živnost nezanikla ani její provozování nebylo v označených obdobích přerušeno) a podle evidence Všeobecné zdravotní pojišťovny měl v letech 2007–2008 a 2010 příjmy z podnikání a stanoveny zálohy na pojistné pro rok 2007 ve výši 1360,- Kč, pro rok 2008 ve výši 1456,- Kč a pro rok 2010 ve výši 1601,- Kč, a to základě odevzdaných přehledů o příjmech a vydáních za uvedená zdaňovací období. Zde je nutno uvést, že ze strany žadatele tak došlo ke snížení úhrad pojistného, ačkoliv z dokladů doložených do spisu nijak nevyplývá, že by v označených obdobích, kdy se deklaroval jako osoba bez zdanitelných příjmů, neměl příjmy ze samostatně výdělečné činnosti, kde byly stanoveny vyšší úhrady záloh pojistného. Když k tomu připočteme, že žadatel řádně nedostál ani svým povinnostem při úhradách pojistného na důchodové pojištění a zůstává zde i totéž v oblasti daní, jak bylo výše zmíněno, nelze přisvědčit tomu, že jeho vztah k České republice je pevný, jemuž by tak chybělo pouze završení v podobě státního občanství. Ústavní soud České republiky v usnesení ze dne 08.03.2000, sp. zn. IV. ÚS 586/99, zaujal stanovisko, že Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu způsobem, který z hlediska ústavnosti nezbuzuje pochyb. V případech, kdy tento vztah nevzniká ex lege, ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Na tomto svém stanovisku setrval Ústavní soud České republiky i v usnesení ze dne 17.05.2007, sp. zn. II. ÚS 624/06.

Ministerstvo vnitra proto rozhodlo o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrovi vnitra a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4 (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Oldřich Pejs

JUDr. Oldřich Pejs

referent společné státní správy a samosprávy